

Anne – Torniossa

Veli Tobin Ruddin ja Veli Darwin Rasmussenin jakama kokemus

Veli Rudd saapui Tornion pakkaseen, LTM:stä suoraan, uuteen arkeen ja työhön. Hän oli baseball-mies, kilpailuhenkinen ja vahva, Voitti minut lumipallosodassa ja pyöräkilpailuissa. Arktinen tuuli piiskasi kasvojamme, Mutta ystävyys syntyi siinä viimassa. Kaksi nuorta miestä Tornionjoen rannalla, Etsimässä sieluja, Herran asialla.

Me luulimme vain harjoittelevamme puhetta, Opetimme perhettä, nöyrää ja hiljaista. Mutta oven takana oli tytär kuuntelemassa, Löytämässä valon, jota ei ennen tuntenut. Henki oli opettaja, Henki näytti tien, Käännnytti sielun, jota emme edes nähneet.

"Tiedätekö, me emme edes nähneet häntä sinä päivänä. Olimme pienessä asunnossa tien ja joen välissä. Opetimme perhettä, joka sanoi, että voimme tulla takaisin 'harjoittelemaan'. Mutta viikkoja myöhemmin tapasimme Annen. Hän katsoi meitä silmiin ja sanoi: 'Te opetitte minulle ensimmäisen keskustelun'. Olimme hämmentyneitä, mutta hän selitti olleensa makuuhuoneessa. Ovi oli vain hieman raollaan. Hän kuuli meidän puhuvan näystä... ja Henki todisti hänelle heti, että se oli totta. Hän oli tuntenut kehotuksen tulla Ruotsista kotiin asti, vain kuullakseen ne sanat."

Polku oli selvä ja aika oli kypsä, Opetimme totuuden ja Herran suunnitelman. Joen rannalla, mökin hiljaisuudessa, Kirkkaassa vedessä hän aloitti alusta. Vain kolme päivää tapaamisesta, hän seurasi valoa, Kemin jäsenet todistivat sitä hetkeä. Lähetystyöstä Helsingin kotiin asti, Hän on taivaan tytär, pyhällä paikalla.

Me luulimme vain harjoittelevamme puhetta, Opetimme perhettä, nöyrää ja hiljaista. Mutta oven takana oli tytär kuuntelemassa, Löytämässä valon, jota ei ennen tuntenut. Henki oli kumppanimme, Henki näytti tien, Käännnytti sielun, jota emme edes nähneet.

Viisikymmentä vuotta myöhemmin... hän on ystävämme yhä. Uskon matka, joka ei koskaan pääty. Veli Rudd ja minä... näemme ihmeiden jatkuvan, Tornion lumeen kylvetyissä siemenissä. Kiitos, Anne. Kiitos, Herra.